

De heilige geest - een persoon of een kracht?

Door: dr. Ernest L. Martin

(oprichter van *Associates for Scriptural Knowledge*)

De Bijbelverzen zijn letterlijk vertaald vanuit het Engels

Het Bijbelse onderwijs over de heilige geest is duidelijk genoeg, maar de meningen van mensen (met name ingegeven door nieuwe theologische speculaties, die hun oorsprong hebben in de vierde eeuw), hebben de hele kwestie van wat de heilige geest nu precies is, vertroebeld, of wat zijn rol was in de relatie van God met de mensheid. Het is tijd dat de Bijbelse leringen betreffende de heilige geest worden teruggezet op hun juiste plaats van erkenning in het hoofd van degenen die houden van de Bijbelse openbaring. In dit artikel wil ik zestien relevante vragen presenteren over de heilige geest, die de essentiële theologische factoren zullen weerspiegelen, die bepalen wat de heilige geest is en wat zijn rol is in de menselijke relatie met God en Christus. De antwoorden zullen duidelijk en bevredigend zijn voor hen die werkelijk het Bijbelse onderwijs over dit belangrijke onderwerp willen begrijpen.

VRAAG 1: Is de heilige geest een persoon of een kracht? Wat zijn de Bijbelse bewijzen voor de heilige geest als een apart persoon binnen de Godheid en als een derde lid van een goddelijke Drie-eenheid (drie personen in één, die de Godheid behelzen)?

ANTWOORD: Hoewel het woord 'geest' in Johannes 14:26 onzijdig is (het drukt van zichzelf geen persoonlijkheid uit), is het voornaamwoord, dat de geest beschrijft, mannelijk. Dit zou gewicht in de schaal kunnen leggen dat de geest een persoon is, die eruit ziet als iemand met mannelijke eigenschappen. Dus lijkt het volkomen juist om hem 'hij' te noemen. Dit wordt benadrukt door de herhaalde verklaringen '***hij zal u onderwijzen***' (vers 26); '***hij zal getuigen***' (Johannes 15:26); '***als hij gekomen is, zal hij overtuigen***' (16:8); '***hij zal u leiden***' (16:13); en '***hij zal Mij verheerlijken***' (16:14). Deze verzen wijzen er sterk op, volgens vele Bijbelonderzoekers, dat de geest een persoon is, vanwege het gebruik van deze mannelijke voornaamwoorden. Daarnaast wordt van de geest gezegd dat hij kan spreken: '***De geest spreekt nadrukkelijk***' (1Timotheüs 4:1). Men zegt dat de geest nauwelijks een woord zou kunnen uitbrengen, tenzij hij een persoon was.

COMMENTAAR: Hoewel het waar is dat de bovenstaande verzen lijken aan te geven dat de heilige geest een mannelijk persoon is, kan er ook aangetoond worden vanuit honderden Bijbelverzen (zowel uit het Oude als het Nieuwe Testament) dat aan vele levende en levenloze dingen in de Bijbel een geslacht wordt gegeven, hoewel het helemaal geen personen zijn. Aan zulke dingen wordt zelfs een 'mond' gegeven om te spreken. '***Als de voet zou zeggen: Omdat ik geen hand ben, ben ik niet van het lichaam, is hij daarom dan niet van het lichaam? En als het oor zou zeggen: Omdat ik geen oog ben, ben ik niet van het lichaam, is het daarom dan niet van het lichaam?***' (1Korinthiërs 12:15,16). Natuurlijk hebben voeten en oren geen mond om te spreken. Ze worden simpelweg verpersoonlijkt door Paulus in allegorische zin. Op grond van deze vermeldingen zou niemand serieus denken dat voeten, handen en oren persoonlijkheden zijn. '***Laat de hemel zich verblijden en de aarde zich verheugen. Laat het veld van vreugde opspringen... dan zullen al de***

bomen van het woud vrolijk zingen' (Psalm 96:11,12). Maar heus, de hemelen hebben geen echte mond waarmee ze vreugde kunnen uiten; de aarde heeft geen vermogen om blij te zijn; de weiden kunnen niet werkelijk blijdschap tonen; noch kunnen bomen in het bos geluk uitstralen zoals een mens dat kan. De Bijbel zegt: **'De bergen en de heuvels zullen voor Uw ogen uitbreken in gejuich en alle bomen van het veld zullen in de handen klappen'** (Jesaja 55:12), maar is er iemand die durft te suggereren dat bergen en heuvels echt kunnen zingen of dat bomen echt in hun handen kunnen klappen? Dit is gewoon beeldspraak.

Hetzelfde geldt voor onderwijs over de heilige Schrift. Omdat de heilige geest een mannelijk geslacht heeft in zijn voornaamwoorden in een aantal Bijbelverzen en een spraakvermogen, wil dat nog niet zeggen dat iemand met recht kan volhouden dat deze verzen bewijzen dat de geest een persoon is. Inderdaad, zij leveren bewijs ten gunste van de stelling, maar met tal van andere verzen die dezelfde 'persoonlijkheden' geven aan handen, oren, bomen, heuvels, bergen, de aarde, de hemel (en vele andere levenloze dingen), is het een hachelijke zaak om de persoonlijkheid van de geest op te eisen naar aanleiding van een paar verzen die hetzelfde doen met andere voorwerpen. Sterker nog, zelfs vandaag de dag is het voor ons gebruikelijk om naar zeeschepen te verwijzen in het vrouwelijke geslacht, maar niemand van ons denkt echt over hen alsof het echte vrouwen zijn.

VRAAG 2: Het wordt door iedereen erkend dat de Bijbel persoonlijkheid geeft aan vele levenloze dingen als beeldspraak, maar de heilige geest is zo nauw verbonden met God en Christus, die persoonlijkheden zijn en eruit zien als mensen [denk hierbij aan de verschijning van engelen die namens God optreden], zou aan de heilige geest dan ook niet een persoonlijkheid van dezelfde aard moeten worden toegekend? Omdat de heilige geest namens God kan spreken en mensen kan overtuigen van zonde, is dit dan niet 'persoonlijkheid' in actie?

ANTWOORD: Als theologen en dominees willen volhouden dat de heilige geest een persoon is, dan zullen ze gedwongen zijn om vast te stellen dat de heilige geest eruit moet zien als een mannetjesduif (een vogel met vleugels, een bek en kleine pootjes om boomtakken te kunnen vastgrijpen). De reden hiervoor is duidelijk. De Bijbel vermeldt dat de heilige geest de lichamelijke verschijning heeft van een vogel, met name een duif (Lucas 3:22). Zelfs in het boek Genesis wordt de geest beschreven, in het Hebreeuws, als **'fladderend over de wateren'** als een vogel met vleugels (Genesis 1:2; de Ned. vertalingen hebben: *zwevend*). Als deze beschrijvingen alleen maar symbolisch zijn (wat ze zeker zijn) dan moeten we ons natuurlijk niet laten verleiden tot het geloof dat de heilige geest werkelijk verschijnt als een vogel, die wij duif noemen. Als we, daarentegen, volhouden (zoals theologen vanaf de vierde eeuw zich begonnen voor te stellen) dat de heilige geest inderdaad een persoon is en dat de verzen letterlijk zijn (en niet symbolisch), dan hebben we daadwerkelijk een 'vogelgod' gecreëerd, net zoals de oude Egyptenaren en andere heidense samenlevingen deden. Een dergelijk concept is volkomen belachelijk vanuit een Bijbels standpunt, maar deze conclusie moeten we onvermijdelijk aannemen als we vasthouden aan de letterlijke persoonlijkheid van de heilige geest en dat het voornaamwoord 'hij', in verband met de heilige geest op een paar plaatsen in Johannes' evangelie, die persoonlijkheid aantoont. Aan de andere kant, als de heilige geest alleen maar op symbolische wijze wordt getoond als een duif, dan hebben we geen last van de 'vogelgod', zoals die voorkwam bij sommige, vroeg heidense, religieuze groeperingen.

COMMENTAAR: Kijk hoe belachelijk het is als je deze zaken letterlijk neemt. Hoewel Johannes de Doper de heilige geest zag verschijnen als een vogel, betekent dit dat de geest werkelijk die vorm heeft? Als dat zo is, hoe kan deze dan wonen in iedere Christen, in de vorm van een duif (Johannes

14:17; Romeinen 8:9)? Een duif neemt ruimte in beslag (ongeveer 30 x 8 cm). Hoe zou één enkele duif tegelijkertijd kunnen wonen in miljoenen Christenen over de hele wereld én kunnen verschijnen als één enkele vogel? Of verschijnt de heilige geest aan mensen als verschillende miljoenen duiven?

Echt, het hele concept waarover we spreken is absurd, als je het letterlijk neemt. In feite zegt de Schrift dat Johannes de Doper de geest zag als een duif. De Bijbel bedoelt absoluut niet dat de geest altijd de vorm van een duif heeft of dat de geest überhaupt een vorm had. Bij de doop van Christus, liet de Vader Johannes simpelweg getuige zijn van de kracht van de geest die op Christus kwam in het symbool van vrede, vriendelijkheid en zachtmoedigheid. De Bijbel bedoelt niet dat de heilige geest altijd verschijnt als een duif, net zo min als Christus Jezus er altijd uitziet als een lam met zeven horens en zeven paar ogen, zoals Hij allegorisch wordt uitgebeeld in Openbaring 5:6. Deze beeldspraak moet niet letterlijk worden genomen.

In werkelijkheid geeft de Bijbel een heel andere beschrijving van de heilige geest in zijn gebruikelijke vorm. Christus beschreef de heilige geest als lijkend op de wind. Zelfs de grondbetekenis van het woord *geest* is *wind* of *lucht*. ***'De wind waait waarheen hij wil en u hoort zijn geluid, maar u weet niet waar hij vandaan komt en waar hij heen gaat; zo is het met iedereen die uit de geest geboren is'*** (Johannes 3:8). Vanuit een fysiek standpunt bekeken is de wind waarschijnlijk de best beschreven representatie van de geest en zijn gedrag. De wind kan worden gevoeld, maar niet gezien. Alleen in beeldspraak kan de heilige geest worden gezien en zelfs dan is zijn verschijning die van een duif, niet van een mens.

Er is nog een beschrijvend element in de Bijbel over de ware heilige geest. Ons wordt verteld door de Schrift dat de heilige geest kan worden *uitgegoten* over mensen, zie Handelingen 10:45. Dit snap ik helemaal. Voordat ik me ging bezig houden met Bijbelse en historische studies, was ik van beroep meteoroloog - iemand die zich bezighoudt met de wetenschap van het weer. Let goed op: we hebben een atmosfeer rond deze aarde. Als die atmosfeer in beweging komt, wordt dat wind genoemd. Hoewel veel lichter dan water, doet de wind bijna hetzelfde als water in zijn fysieke gedrag. En, geloof het of niet, lucht kan worden uitgegoten uit een koud blik in warmere lucht, en de koude lucht gedraagt zich precies als water dat wordt uitgegoten uit een zelfde blik. Weet je nog dat Christus zei dat de geest is als de wind (zelfs het woord *geest* betekent wind)? Koudere of zwaardere lucht kan worden uitgegoten als water vanuit iets waarin het zich bevindt. En wat zegt Handelingen 10:45? Het zegt dat ***'ook over de heidenen de gave van de heilige geest werd UITGEGOTEN.'***

De geest is echt als de wind en hij kan over mensen worden uitgegoten als water, als hij in een blik of emmer bewaard wordt en kouder is dan de omringende lucht. Maar iemand in de vorm van een duif, of in menselijke vorm, kan op geen enkele manier worden uitgegoten. Het feit dat de heilige geest soms als een duif gerekend wordt, of dat de geest soms verpersoonlijkt wordt als iemand die kan spreken, is geen enkel bewijs dat de geest een eigen persoonlijkheid is. We maken onszelf belachelijk als we deze dingen als letterlijk aannemen.

VRAAG 3: Ondanks het feit dat beeldspraak over het algemeen de heilige geest beschrijft, wat niet letterlijk kan zijn, vinden sommigen dat de heilige geest zeker een persoon moet zijn, omdat in 1Johannes 5:7,8 de geest wordt getoond als één van de drie getuigen. *'Want drie zijn er die getuigen in de hemel: de Vader, het Woord [de Zoon] en de Heilige Geest; en deze drie zijn één. En drie zijn er die getuigen op de aarde: de geest, het water en het bloed; en deze drie zijn één.'*

ANTWOORD: De waarheid is, dat alle onderstreepte woorden in bovenstaande tekst geen deel uitmaken van de originele brief van Johannes.* Deze woorden zijn niet te vinden in de bekende Griekse manuscripten, behalve vier, en die vier zijn Griekse vertalingen van een latere uitgave van de Latijnse Vulgaat. Van deze vier manuscripten werd er één geschreven in de 16e eeuw, een ander in de 12e eeuw, waarin de onderstreepte woorden waren ingevoegd in de kantlijn in een jonger handschrift; een ander werd geschreven in de 14e of 15e eeuw; en de vierde was een manuscript uit de 11e eeuw. Deze extra woorden zijn niet te vinden in de oude versies (Syrisch, Koptisch, Armeens, Ethiopisch, Arabisch, Slavisch) behalve de Latijnse versie. En zelfs dan zijn ze niet te vinden in het oude Latijn, of de vroege Latijnse Vulgaat, vertaald door Jerome. De onderstreepte woorden werden ingelast in de Latijnse Vulgaat (waarschijnlijk in de 5^e of 6^e eeuw). * [De NBV-vertaling en de Willibrord-vertaling vermelden de onderstreepte woorden niet. De NBG-vertaling heeft de onderstreepte woorden tussen rechte haakjes [] gezet, die aanduiden dat het om toegevoegde tekst gaat. De oude en herziene Statenvertalingen geven de onderstreepte woorden weer alsof ze authentiek zijn.]

De onderstreepte woorden, hierboven genoemd, in 1Johannes 5:7,8, werden, zonder de geringste twijfel, niet geschreven door de apostel Johannes en ze maken geen deel uit van de oorspronkelijke tekst van het Nieuwe Testament. Voor vaststaand bewijs, zie: 'A Textual Commentary on the Greek New Testament', pag. 716-718, van prof. Bruce M. Metzger.

COMMENTAAR: Het feit dat deze ingelaste woorden werden geplaatst binnen de tekst van het Nieuwe Testament, was om de leer van de Drie-eenheid geloofwaardig te maken, d.w.z. dat de heilige geest een persoon is, gelijkwaardig aan de Vader en Zoon in de Godheid. Maar kijk hier nu eens naar. Als die leer duidelijk was geweest in de originele woorden van het Nieuwe Testament, dan was het niet nodig geweest om deze extra woorden toe te voegen. De ongeoorloofde toevoeging van deze extra woorden, door latere schrijvers, is slechts een voorbeeld van hoe zwak de leer van de Drie-eenheid is in de originele teksten van het Nieuwe Testament. Deze toegevoegde woorden hebben de neiging om aan te tonen dat de leer van de Drie-eenheid zelf onecht is (wat hij ook is).

VRAAG 4: Hoewel de onderstreepte woorden in 1Johannes 5:7,8 niet tot de apostolische geschriften behoren, geloven sommige theologen dat andere originele geschriften dan wel de persoonlijkheid van de geest moeten aantonen.

ANTWOORD: Heus, er is heel weinig (eigenlijk niets) dat de persoonlijkheid van de geest ondersteunt. Dit wordt duidelijk als men de verwijzingen van de apostelen naar de Godheid met elkaar vergelijkt. In kardinale teksten betreffende de Godheid, worden de persoonlijkheden van de Vader en Christus steeds genoemd in relatie tot elkaar, maar het noemen van de heilige geest ontbreekt bijna altijd. Let op het feit dat Paulus en de andere apostelen consequent verwezen naar de autoriteit van degenen die ze vertegenwoordigden in de openingsgroet van hun brieven. Kijk wat ze vermelden: '**Genade zij u en vrede van God onze Vader en de Heer Jezus Christus**' (Romeinen 1:7; 1Korinthiërs 1:3; 2Korinthiërs 1:2; Galaten 1:3; Efeziërs 1:2; Filippenzen 1:2; Kolossenzen 1:2; 1Thessalonicenzen 1:1; 2Thessalonicenzen 1:2; 1Timotheüs 1:2; 2Timotheüs 1:2; Titus 1:4; 2Petrus 1:2).

Let op het feit dat er geen enkele vermelding is van de heilige geest bij de introducties van deze epistels. Andere apostelen laten hetzelfde zien. Jacobus zei dat hij '**een dienstknecht van God en van de Heer Jezus Christus**' was (Jacobus 1:1) - de heilige geest wordt niet genoemd. Johannes zei: '**en deze gemeenschap van ons is er ook met de Vader en met Zijn Zoon, Jezus Christus**' (1Johannes 1:3) - nog steeds geen vermelding van de heilige geest. Maar als de geest een individuele

gelijkwaardige met de Vader en de Zoon zou zijn, dan is deze consequente weglating onbegrijpelijk. In feite zou het een onbeschaamdheid en ongehoorzaamheid van het hoogste niveau zijn geweest van de apostelen. In moderne taal zou het zijn alsof erkend wordt dat drie mensen een bedrijf bezitten en besturen, maar hun personeel in de buitendienst zou alleen verwijzen naar twee van hen in hun correspondentie met het hoofdkantoor. Dit zou ondenkbaar zijn. Maar als er slechts twee voorzitters waren, die een sterke kracht gebruikten om hun taken uit te voeren, dan zou het begrijpelijk zijn wanneer aan de kracht zelf geen begroeting werd gericht door hun ondergeschikten. Dit is precies zoals het ging bij de apostelen in hun brieven aan de diverse gemeentes. De apostelen lieten consequent de heilige geest weg bij hun groet in hun brieven aan gelovigen.

COMMENTAAR: Er zijn nog vele andere passages in de apostolische brieven, die ook een afwezigheid laten zien van identificatie van de heilige geest als een persoon naast de Vader en de Zoon. In Romeinen 8:17 zei Paulus dat gelovigen erfgenamen van God de Vader zijn en erfgenamen van Christus, maar hij zei nergens dat gelovigen gelijkwaardige erfgenamen zijn van de geest. Waarom niet, als de geest een gelijkwaardig persoon is naast de Vader en Christus? In 1Korinthiërs 3:23 wordt gezegd dat gelovigen aan Christus toebehoren zoals Hij aan God toebehoort - maar nergens dat iemand aan de heilige geest toebehoort alsof hij ook een gelijkwaardig persoon was. In 1Korinthiërs 4:1 zei Paulus dat de apostelen dienaars waren van Christus en ook uitdelers van de verborgenheden van God (de Vader), maar hij zei niet dat de apostelen vertegenwoordigers waren van de heilige geest, alsof de geest gelijkwaardig was aan de Vader en de Zoon. In 1Korinthiërs 11:3 zei Paulus dat de man het hoofd van de vrouw was, dat Christus het hoofd van de man was en dat God het hoofd van Christus was. Er is geen enkel onderwijs van Paulus over de heilige geest als een persoon, die het hoofd van iemand is. In 1Korinthiërs 15:28 zei Paulus dat alle dingen zouden worden onderworpen door Christus en dat Christus op Zijn beurt alle macht zou overdragen aan God de Vader. Maar de heilige geest als gelijkwaardig persoon wordt niet eens genoemd in Paulus' verslag en in de rolverdeling bij deze overdracht van macht en autoriteit. In 2Korinthiërs 2:14-17 zei Paulus dat de apostelen waren aangesteld om te spreken voor het gezicht van God de Vader en voor het gezicht van Christus, maar nergens is iets te vinden over hen voor het gezicht van de geest. In 2Korinthiërs 5:19 was het God de Vader, Die in Christus werkzaam was voor de verzoening van de wereld met Hem, maar Paulus zei niets over de heilige geest die als persoon bij die verzoening betrokken zou zijn.

In 2Korinthiërs 12:19 zei Paulus dat de apostelen de verantwoordelijkheden hadden van het spreken voor God de Vader, binnen het gezag van Christus, maar opnieuw is er geen enkele melding van de heilige geest, dat deze een eigen rol als persoonlijkheid zou hebben en een stem in deze kwestie van autoriteit. In Efeziërs 5:5 noemde Paulus het koninkrijk van God, samen met het koninkrijk van Christus, maar verwees nooit naar een koninkrijk van de heilige geest. Als de heilige geest een persoon zou zijn, waarom liet Paulus hem dan keer op keer weg? In Kolossenzen 3:1 sprak Paulus over Christus, gezeten aan de rechterhand van God de Vader. Maar er staat niets over Christus, gezeten aan de linker- of rechterkant van de heilige geest. Waarom niet, als de geest gelijkwaardig is met de Vader en Christus en met hen een drie-enige Godheid vormt? En toen Stefanus in de hemel keek en Christus zag staan naast de Vader, zei hij niet dat de heilige geest er ook was, in een gelijkwaardige positie (Handelingen 7:55).

TER AFSLUITING: Al deze Schriftpassages (en er zijn er nog veel meer) spreken tegen het onderwijs dat de heilige geest een persoon is in dezelfde gelijkwaardige categorie als de Vader en Christus. Maar de tekst die met kop en schouders uitsteekt boven alle anderen is 1Timotheüs 2:5 - **'Want er is één God en één bemiddelaar tussen God en mensen, de mens Christus Jezus.'** Er is geen Schriftgedeelte dat duidelijker de godheden aangeeft die de mens boven zich heeft. De enige bemiddelaar tussen jou als mens en God de Vader, is Jezus Christus. Er is geen andere! Dit betekent dat zelfs de heilige geest (naar de aarde gezonden als een trooster voor de mensen) geen bemiddelaar is tussen de mensheid en de Vader. Indien de heilige geest echter een persoon zou zijn,

gelijkwaardig met de Vader en Zoon, zoals 'de leer van de Drie-eenheid' suggereert, dan zou het een belediging van de hoogste orde zijn om hem uit te sluiten van een positie als tussenpersoon tussen de mensen en de Vader. Aan de andere kant: als de geest gewoon de kracht van God is, om het doel van Gods wil uit te voeren op aarde en in het universum (zoals elektriciteit die via een metalen draad loopt), dan is Paulus' mededeling aan Timotheüs (1Timotheüs 2:5) en in alle andere passages van zijn brieven volkomen te begrijpen.

De heilige geest kan niets anders zijn dan de kracht die de Vader en Christus gebruiken om hun doelen te bereiken door het hele universum. **'Al steeg ik op naar de hemel, U bent daar; of legde ik mij neer in de hel [sheol = Hebreeuws voor dodenrijk], zie, U bent daar. Nam ik vleugels van de dageraad, woonde ik aan het einde van de zee, ook daar zou Uw hand mij leiden en Uw rechterhand mij vasthouden'** (Psalm 139:8-10). Hoe is het mogelijk dat God op al deze plaatsen kan zijn, die de Psalmist beschrijft, en tegelijkertijd ook nog op alle andere plaatsen bij al Zijn andere kinderen? Het antwoord is eenvoudig. De psalmist zei ook: **'Waar kan ik Uw geest ontgaan, waar Uw aangezicht ontluchten?'** (Psalm 139:7). Het is Gods geest, niet Hijzelf, die doordringt in het gehele universum. God, als een persoonlijkheid en als een individu is op één plaats tegelijk en Hij is niet (als persoon) overal tegelijkertijd in het universum. De geest kan overal tegelijkertijd zijn, als een elektrische stroom die uitgaat van God. Daarom kan de geest geen individu zijn, want anders zou hij ook niet overal tegelijkertijd kunnen zijn. Maar als de geest gewoon de kracht van God is, om Zijn doeleneinden te verwezenlijken, dan kan die geest te allen tijde het gehele universum omvatten.

VRAAG 5: Hoewel de bovenstaande informatie de ON-persoonlijkheid van de geest lijkt te ondersteunen, zien we dat Paulus in 2Korinthiërs 13:14 de geest noemt als een gelijkwaardige positie bekleedend in dezelfde context als de Vader en de Zoon. Is dit dan geen bewijs voor zijn gelijkwaardige persoonlijkheid?

ANTWOORD: In dit geval vroeg Paulus de Korinthiërs om in de genade van Jezus Christus te blijven, in de liefde van God de Vader, en in de gemeenschap van de heilige geest. Het woord gemeenschap betekent dat zij zouden delen in de heilige geest.

COMMENTAAR: Er is hier niets dat suggereert dat de heilige geest een persoon is. Paulus hoopt dat de Korinthiërs een gemeenschap (of een uitwisseling) zullen hebben met de heilige geest. Als men de geest ziet als het vermogen van kracht, die Gods heiligen in staat stelt om in samenhang (gemeenschap) met God en Christus te zijn, dan is Paulus' mededeling volkomen begrijpelijk. De geest is, in dit geval, als de telefoonverbinding, of de radiogolf, die actief wordt bekrachtigd met elektrische stroom om iemand door te verbinden (gemeenschap) met iemand anders, terwijl de personen op afstand van elkaar zijn. Door deze kracht houden de Vader en Christus tegenwoordig contact met mensen op aarde. **'Ik zeg u de waarheid: Het is nuttig voor jullie dat Ik wegga, want als Ik niet wegga, zal de Trooster [de heilige geest] niet naar jullie toe komen'** (Johannes 16:7). Alle gelovigen kunnen een geruststellende gemeenschap met de Vader en de Zoon handhaven, door toedoen van de heilige geest. Dit is een directe lijn naar de hemelse troon. Dit is wat gelovigen troost geeft in de huidige tijd, terwijl Christus (als persoon) afwezig is op aarde.

VRAAG 6: Maar vroeg Christus de mensen dan niet om te dopen in de naam van de Vader en de Zoon en de heilige geest (Mattheüs 28:19)? Dit toont toch zeker de persoonlijkheid van de geest aan, omdat Christus zei dat de geest een naam had.

ANTWOORD: Spreken in de naam van iets betekent niet noodzakelijkerwijs dat het onderwerp een persoonlijkheid is. Zelfs vandaag de dag kan een wetsdienaar tegen een vluchtende crimineel roepen: 'Stop, in naam der wet.' De wet is zeker geen persoon. De uitdrukking betekent gewoon *de autoriteit* van iets. Als men in omgangstaal wilde laten zien wat Christus bedoelde in de doopformule van Mattheüs 28:19, dan zou het dit kunnen zijn: '***Ga dus op weg en maak alle volken tot mijn leerlingen, door hen te dopen op last van de Vader en de Zoon en de heilige geest.***' En omdat de geest het middel is waardoor de mens wordt overtuigd van zonde, door een mededeling van God (Johannes 16:8), zou een doop op deze aarde niet effectief zijn, tenzij de autoriteit van de macht die de persoon op de zonde wees erbij betrokken was. Tenslotte *was het voorzegt* dat de heilige geest, sinds Christus, de gelovigen zou leiden in alle waarheid (Johannes 16:13). Er is echter niets in de tekst van Mattheüs dat erop wijst dat de vermelding van een naam suggereert dat de heilige geest een persoon zou zijn. De heilige geest is gewoon de kracht (energie) die het werk van God activeert en onderhoudt.

COMMENTAAR: Wie de Bijbel kent en nadenkt over Mattheüs 28:19, moet struikelen over de doopformule. Want hoewel de opdracht volstrekt duidelijk is, vinden we de navolging ervan nergens terug in het boek Handelingen. Waar gedoopt wordt, is dit **ALTIJD** *in* (of *op* of *tot*) de naam van *Jezus Christus* (Handelingen 2:38; 8:16; 10:48; 19:5). **NOOIT** in de naam van de Vader, de Zoon en de heilige geest. Wat eveneens bevreemdt, is dat behalve Israël ook de volkeren gedoopt zouden moeten worden. Waar elders vinden we dat terug? Inderdaad, in Marcus 16:16, maar deze tekst mag niet meegeteld worden omdat hij deel uitmaakt van een passage (16:9-20) die tussen vierkante haken [] in onze Bijbels staat, d.w.z. in de oudste en beste handschriften van het Nieuwe Testament ontbreekt het; ze zijn later toegevoegd. De doopformule in Mattheüs 28:19 heeft de geur van het concilie van Nicea (325 n. Chr.) om zich heen. Zou het kunnen dat de tekst bewerkt is om een kerkelijke praktijk te rechtvaardigen? Deze verdenking spreekt te meer daar de grote drie handschriften van het Nieuwe Testament (de *Alexandrinus*, *Sinaiticus* en *Vaticanus*) inderdaad dateren uit de tijd van dit concilie... Het grote probleem met betrekking tot Mattheüs 28:19 is dat er geen oudere handschriften lijken te bestaan dan de bovengenoemde. Dat maakt de reconstructie van Mattheüs 28:19 er niet gemakkelijker op. Wat we echter wél hebben, zijn een flink aantal oudere *citaten* van Mattheüs 28:19, d.w.z. oudere teksten waarin Mattheüs 28:19 wordt aangehaald. Ze zijn afkomstig van *Eusebius van Caesarea* (260-339), van wie bekend is dat hem één van de oudste handschriften van het Mattheüs-evangelie ter beschikking stond. Volgens deze citaten stond **DIT** oorspronkelijk in Mattheüs 28:19: '***Gaat dan henen, discipelt alle volken in Mijn naam en leert hen onderhouden al wat Ik u bevolen heb.***' Let op: in deze veel oudere lezing van Mattheüs 28:19 is noch sprake van doop, noch van Drie-eenheid. De woorden '***en doopt hen in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest***' zijn een latere kerkelijke toevoeging!

VRAAG 7: Zijn er niet eerder zeven geesten voor de troon van God, dan slechts één heilige geest?

ANTWOORD: Hoewel er zeven geesten worden genoemd in Openbaring 1:4 naast de Vader en Christus, wordt de identificatie van deze specifieke geesten ergens anders gegeven. Deze zeven geesten zijn niet de heilige geest. Laten we kijken naar de Schrifttekst - *'Genade zij u en vrede, van Hem Die is en Die was en Die komt, en van de zeven geesten, Die voor Zijn troon zijn, en van Jezus Christus'* (Openbaring 1:4).

De uitdrukking 'is, was en komt' is een vertaling van de Oudtestamentische naam voor de Heer (Jahweh). In dit geval verwijst het naar de Vader, omdat Christus genoemd wordt in het laatste deel van het vers en in tegenstelling tot Hem. Maar, in het midden van dit opschrift is de vermelding van zeven geesten voor de troon. Dus we hebben de Vader, de zeven geesten en de Zoon. Zijn deze zeven geesten personen? Ja, dat zijn ze. Zijn ze de heilige geest zelf? Nee, dat zijn ze niet. Dit wordt duidelijk gemaakt in Openbaring 8:2. Ze worden verder geïdentificeerd in Openbaring 4:5 en worden gelijkgesteld met de zeven engelen die staan voor de troon van God. Deze geesten behoren niet tot de Godheid. Dit zijn de zeven lampen, of geesten, genoemd in Openbaring 4:5 en worden gelijkgesteld met de zeven engelen die heersen over de zeven gemeenten van Openbaring 1:20. Engelen worden geesten genoemd. *'Die Zijn engelen maakt tot geesten'* (Hebreeën 1:7).

Omdat deze zeven geesten engelen zijn, kunnen ze geen deel uitmaken van de Godheid. Omdat engelen niet aanbeden dienen te worden. *'Ik viel neer om te aanbidden voor de voeten van de engel die mij deze dingen liet zien. En hij zei tegen mij: Pas op dat u dat niet doet! Want ik ben een mededienstknecht van u en van uw broeders, de profeten, en van hen die de woorden van dit boek in acht nemen: Aanbid God'* (Openbaring 22:8,9). Alleen God (de Vader en Christus) kan rechtmatig worden aanbeden. Omdat de zeven geesten van Openbaring 1:4 engelen zijn, vertegenwoordigen zij niet de Godheid en zij moeten niet aanbeden worden. Noch zijn zij de heilige geest.

In deze inleiding van de apostel Johannes in het boek Openbaring, verwijst hij naar de Vader, de zeven engelen en Christus, maar niet eenmaal naar de heilige geest als een persoon om zoals de Vader en Christus aanbeden te worden.

VRAAG 8: Hoe zit het met de verwekking en geboorte van Christus? Omdat de Schrift zegt dat Christus verwekt werd door de heilige geest (Mattheüs 1:18), hebben we dan geen probleem, als men denkt dat de heilige geest een persoon is, gelijkwaardig met de Vader en Christus? Is de heilige geest dan de vader van Christus en niet de Vader zelf?

ANTWOORD: Dat zou in feite waar zijn. Als de heilige geest een individuele persoonlijkheid is, maar gelijkwaardig met de Vader en Christus, doordat hij deel uitmaakt van de drievoudige Godheid (de Drie-eenheid), dan zou de geest de vader van Christus zijn, en niet de Vader. Maar hier kan geen sprake van zijn. In de gehele Bijbel erkende Christus slechts één Vader en Die was het ultieme hoofd van allen. Echter, door de *kracht* van de heilige geest werd Christus verwekt [geest=kracht, Christus werd

dus door heilige kracht verwekt]. Als het niet zo ging, dan was de Vader niet de vader van Christus, maar zou het de heilige geest moeten zijn. Dit scenario geeft de hele kwestie van de menswording van Christus weer als volledig onbegrijpelijk en onverklaarbaar. Maar we moeten niet onze toevlucht nemen tot een dergelijke redenering. Wanneer de geest wordt verstaan als geen persoonlijkheid hebbend, is het probleem afgewend en prevaleert het gezonde verstand in deze zaak. Dit is zeker het antwoord op deze vraag en een twintigtal andere, gerelateerde problemen.

VRAAG 9: Wat is dan precies de heilige geest?

ANTWOORD: Laten we eerst eens uitzoeken wat God de Vader is. De Bijbel zegt dat de Vader zelf geest is (Johannes 4:24). En er kan geen twijfel over bestaan dat de Vader, als een geest, heilig is. Hijzelf is een heilige geest. Maar hier houdt het niet op. Christus Jezus is ook een geest. Paulus vertelt ons dat er een geest is die *'pleit voor ons met onuitsprekelijke verzuchtingen'* (Romeinen 8:26). Maar Paulus zei ook dat de enige die bemiddelt met de Vader, Christus was (1Timotheüs 2:5). En dit is wat Paulus verder leerde in Romeinen 8: *'Christus is het Die gestorven is, ja wat meer is, Die ook opgewekt is, Die ook aan de rechterhand van God is, Die ook voor ons pleit'* (Romeinen 8:34). Wie is dan de bemiddelaar die pleit in Romeinen 8? Paulus zei dat die geest Christus was. En, inderdaad, Christus is een geest. Paulus zei dat de *'laatste Adam [Christus] een levendmakende geest was'* (1Korinthiërs 15:45).

COMMENTAAR: Dit betekent dat de Vader en Christus bestaan uit geestelijke materie, die *geest* genoemd wordt. Ze zijn zelf geesten. De Heer Jezus Christus is een geest en de Vader is ook een geest (Johannes 4:24). En omdat de Vader en Christus beiden heilig zijn, worden Zij zelf beschouwd als heilige geesten. Dus, als de Bijbel zegt dat de geest dit of dat doet, of dat de geest spreekt, kreunt, zich verheugt enz., dan betekent dit vaak dat het Christus is (en in sommige contexten de Vader) Die in feite spreekt, kreunt, zich verheugt enz. Natuurlijk doen Zij dat door de geestelijke kracht (de 'elektrische energie' die heilige geest wordt genoemd) die de krachten activeert en onderhoudt die het universum besturen. De Bijbel laat zien dat de heilige geest zelf geen lichamelijke materie heeft, gemaakt van geestelijke elementen, zoals bij de Vader en Christus Jezus. Het is de elektrische of geestelijke energie die de wensen van de Vader en Christus uitvoert. En die energie is de heilige geest.

VRAAG 10: Maar sommigen vestigen de aandacht op een punt, dat genoemd wordt in het Hebreeuwse deel van de Bijbel. Steunt de Hebreeuwse taal van het Oude Testament niet de stelling dat de heilige geest een duidelijke persoonlijkheid is? - een derde God binnen de drie-enige Godheid? Spreekt het Hebreeuws over een Drie-eenheid?

ANTWOORD: De Hebreeuwse taal zelf keurt de suggestie van een Drie-eenheid, die de Godheid vormt, niet af. Dat kan voor sommigen een bittere pil zijn, maar het is waar. Er zijn enkele theologen die verwijzen naar het Hebreeuwse woord *Elohim* (dat *God of machtig* betekent) en zeggen dat het een duidelijke meervoudige betekenis heeft en kan verwijzen naar de Drie-eenheid. Inderdaad, *Elohim* is vaak verbonden met enkelvoudige werkwoorden, die de indruk zouden kunnen geven van meervoud binnen enkelvoud, iets dat 'de leer van de Drie-eenheid' zou kunnen voorstellen. Het eerste Bijbelvers heeft dit kenmerk. **'In het begin schiep [enkelvoud] Elohim [meervoud] de hemel en de aarde'** (Genesis 1:1). Maar sommige verzen krijgen zelfs meer nadruk, als bepaalde meervoudige voornaamwoorden en werkwoorden worden gebruikt in de context. **'En Elohim [meervoud] zei: Laten wij mensen maken [meervoud], naar Ons beeld'** (Genesis 1:26). **'En de Heer Elohim [meervoud] zei: Zie, de mens is geworden als één van Ons'** (Genesis 3:22).

Dit lijkt misschien op het eerste gezicht een Oudtestamentische rechtvaardiging van 'de leer van de Drie-eenheid' (dat er drie Goden zijn: de Vader, de Zoon en de Heilige Geest, maar dat ze toch nog steeds één God zijn). Maar hier kan nauwelijks sprake van zijn, als men de Schrift zorgvuldig bestudeert. Als het wel zo is, waarom spraken de Hebreeërs, van Mozes tot Christus, dan niet over de Drie-eenheid in het Oude Testament en in hun gewone literatuur? Op geen enkele wijze zagen Joden een dergelijk concept in de betekenis van de Hebreeuwse woorden. Het is een feit dat het woord *Elohim* gewoon meervoud is (niet twee- of drievoud). Het meervoud zou, in zijn betekenis, een aantal van drie OF MEER kunnen omvatten. Dit ligt helemaal op één lijn met leringen over andere delen van het Oude Testament. Zelfs engelen worden *Elohim* genoemd en daar zijn er meer dan drie van (Job 1:6; 2:1). De menselijke rechters van Israël worden ook *Elohim* genoemd en daar zijn er ook meer dan drie van (Exodus 21:6; 22:8,9,20,28). Ons wordt verteld dat zelfs mensen op aarde *Elohim* genoemd worden en er zijn miljarden mensen (Psalm 82:6). Het woord *Elohim* vertegenwoordigt geen Drie-eenheid. Er zijn grote aantallen persoonlijkheden die passen binnen het woord *Elohim*. Hoewel engelen en mensen geen vorm van godheid zijn die aanbeden moeten worden (zeker nu niet), kan het woord *Elohim* niet beperkt blijven tot drie Goden in één. Het omvat vele zonen en dochters van God!

VRAAG 11: Waarom staat het woord *Elohim* (God) dan in het meervoud, als het niet 'de leer van de Drie-eenheid' betekent?

ANTWOORD: Dit is een belangrijk punt dat een antwoord nodig heeft. Met name is het van essentieel belang, omdat de fundamentele positie van het Jodendom en de Oudtestamentische leer is, dat God één is. De meeste mensen erkennen dat het monotheïsme (een geloof in één God) zijn fundament heeft binnen de bladzijden van het Oude Testament. En dat is ook zo. **'Luister, Israël, de Heer onze God [*Elohim*] is één Heer'** (Deuteronomium 6:4).

Er is één Heer (enkelvoud), maar Hij wordt *Elohim* (meervoud) genoemd. En door het hele Oude Testament heen wordt dit meervoudige woord beheerst door enkelvoudige werkwoorden. Wat een raadsel, althans zo lijkt het op het eerste gezicht.

Het antwoord, echter, is simpel en wordt duidelijk uitgelegd in het Nieuwe Testament. Het woord *Elohim* is, wat wij noemen, een verzamelnaam. Het is een woord dat een meervoudige betekenis in zich heeft, maar de meervoudige aantallen gedragen zich eenstemmig - als een eenheid. Een dergelijk woord is *leger*. Niemand denkt dat een leger slechts uit één of twee mannen bestaat. Het woord *leger* doet aan vele honderden (zelfs duizenden) manschappen denken. Maar wat als een krantenkop zei: 'Het leger trekt op?' Iedereen zou weten wat er bedoeld wordt. Alle afzonderlijke leden van het leger marcheerden in gelijke maat, en onder één enkel commando, om de toegewezen taak uit te voeren.

Een ander woord van soortgelijke constructie is *familie*. Er zijn misschien wel tien leden van één familie, maar ze zouden kunnen samenwerken als een eenheid. Als je zegt: 'De familie gaat picknicken,' dan begrijpt iedereen dat. Hoewel elk van de tien leden gaat picknicken, blijkt uit de beschrijvende uitdrukking dat het de familie als eenheid is die de actie onderneemt.

Dit gebruik beschrijft precies wat de Godheid van de Bijbel is. Het is één familie (één God), bestaande uit verschillende leden. Ons wordt verteld over de Vader en zijn Zoon Jezus Christus. Maar zijn er meer leden? Eén ding is zeker: de apostel Paulus zei dat iedere persoon, die verlost is door Christus, *in Christus* is en een belangrijk deel vertegenwoordigt van die goddelijke familie (Efeziërs 1:3,4,10; 2:6). Ware gelovigen maken allemaal deel uit van de huishouding van God (Efeziërs 2:19-22). Hij illustreert dit verder door te zeggen dat elke individuele gelovige, zowel als de hele groep, het ene Lichaam van Christus vormt. **'Want zoals het lichaam één is en veel leden heeft, en al de leden van dit ene lichaam, hoewel het er veel zijn, EEN lichaam zijn, ZO OOK CHRISTUS'** (1Korinthiërs 12:12).

Jezus Christus maakt deel uit van de ene familie van God (van *Elohim*), ware gelovigen zijn ook zonen en dochters van de Vader. Dit betekent dat zij allemaal leden zijn van de goddelijke familie van God. En Christus vertegenwoordigt de eerstgeborene. Maar zij worden gerekend als zijnde *in Christus*, dus dit plaatst hen in dezelfde relatie met de Vader, waarvan Christus nu geniet.

De Godheid is geen Drie-eenheid, bestaande uit drie personen. Daarom is 'de leer van de Drie-eenheid' zo'n rampzalige (en anti-Bijbelse) leer, omdat hij de Godheid beperkt tot slechts drie personen. Door een dergelijke leer aan te nemen, wordt het evangelie van Christus (hoe gelovigen leden worden van de goddelijke familie van God) bedorven en vernield.

Maar als de heilige geest een persoonlijkheid is, zoals de Vader en Christus, zoals 'de leer van de Drie-eenheid' verklaart, wat is hij dan? Is hij de broer van de gelovigen, net zoals Christus voor hen is? Is hij Vaders zoon, net zoals Christus? Als dat waar is, is hij dan de tweede geboren zoon, aangezien Christus de eerstgeboren Zoon is? Of is de geest misschien de broer van de Vader?

De waarheid is, dat 'de leer van de Drie-eenheid' de hele kwestie van het wezenlijke onderwijs van het Nieuwe Testament verwart. De leer is zo Satanisch en ketters als een leer maar zijn kan. Hij is uiterst sektarisch en lijkt op de leer over de drie-enige godheden die de heidense godheden omvatten onder de heidense wereldreligies. De gezaghebbende *'Encyclopaedia of Religion and Ethics'* (vol.12, p.458) vermeldt: **'Hoewel het idee van een goddelijke Drietal of Drie-eenheid kenmerkend is voor de Christelijke religie, is het er geenszins specifiek voor. In de Indiase religie maken we kennis met de Drie-enige groep van Brahma, Shiva en Vishnu. En in de Egyptische religie met de Drie-enige groep van Osiris, Isis en Horus, die samen een goddelijke familie**

vormen. Ook is het niet alleen in historische religies dat we God zien als een Drie-eenheid. Men herinnert zich in het bijzonder de Neo-Platonische visie op de Allerhoogste of de Ultieme Realiteit, die door Plato werd voorgesteld in de Timaeus.'

Het simpele feit is dat 'de leer van de Drie-eenheid' door theologen werd aangenomen in de vierde eeuw om te voldoen aan filosofisch onderwijs dat, op dat moment in de wereldgeschiedenis, doordrong in de westerse samenleving.

VRAAG 12: Is het niet zo dat de werkelijke creatie van de Drie-eenheidleer zijn orthodoxe oorsprong heeft in de vierde eeuw na Christus en dat hij niet voorkomt in het Nieuwe Testament?

ANTWOORD: Er kan geen twijfel over bestaan dat 'de leer van de Drie-eenheid' arriveerde in de vierde eeuw door filosofische speculatie over heidense principes en overtuigingen en door de toepassing van de deductieve redenering van een paar geïsoleerde passages in het Nieuwe Testament. 'De leer van de Drie-eenheid' werd zelfs in de vierde eeuw beschouwd als gloednieuwe leer, door degenen die hem formeel aannamen (met name de Cappadocische theologen Basilius en de twee Gregoriussen).

In feite waren er grote debatten gaande onder theologen van de vierde eeuw over de zaak van de Drie-eenheid. Er waren vele topgeleerden uit die periode die hem weerlegden als een onhoudbare leer en niet te vinden in de Heilige Schrift. Deze mensen stonden bekend als Arianen en zij werden vertegenwoordigd door grote aantallen in het Romeinse Rijk en daarbuiten. Het is niet zo dat de Arianen altijd gelijk hadden in hun concepten van de godheid van Christus, maar ze waren geen Trinitariërs. Het kan zondermeer gezegd worden dat het geloof in de Drie-eenheid een orthodoxe leer werd met de decreten van de Raden van Nicea en Chalcedonië van de vierde en vijfde eeuw. Het was de handhaving van deze kerkdecreten van de concilies van de Christelijke keizers en kerkelijke leiders (met behulp van het Romeinse leger en zijn legioenen) die de aanvaarding van de Drie-eenheidleer veilig stelde. Het duurde meer dan honderd jaar van intens debat voordat de leer absoluut werd aanvaard op het Concilie van Chalcedon in het jaar 451.

Er kan terecht worden gevraagd, dat als 'de leer van de Drie-eenheid' zo duidelijk te zien was in het Nieuwe Testament, waarom duurde het dan zo lang voordat de mensen het wilden aannemen, en dan alleen nog doordat de seculiere en religieuze autoriteiten de leer opdrongen aan de algemene bevolking? De waarheid is dat de leer nergens te vinden is in het onderwijs van de Heilige Schrift. De wijze waarop hij arriveerde door het concilie van Chalcedon, en de toepassing ervan is verwoestend voor de ware leer van het evangelie van Christus.

Als je tien intelligente mensen zou nemen, die niets afweten van 'de leer van de Drie-eenheid', en je zou hen een maand lang opsluiten in afzonderlijke kamers, aan ieder van hen een moderne vertaling van de Bijbel geven, en hen zeggen dat ze moeten onderzoeken wat het Bijbelse onderwijs is over de Godheid, dan zou niemand van hen voor de dag komen met iets dat ook maar in de verste verte zou lijken op de uiteindelijke 'leer van de Drie-eenheid', zoals vastgesteld bij het Concilie van

Chalcedon. De laatstgenoemde conclusies waren gebaseerd op filosofische bespiegelingen van de Neo-Platonische school die ze volledig onverklaarbaar maken voor de gewone intelligente persoon. In feite is er niet één persoon in de wereld die op bevredigende wijze kan uitleggen wat 'de leer van de Drie-eenheid' nu precies inhoudt. Maar vandaag is het nu juist déze leer die geloofd moet worden door alle moderne Christenen, want anders zullen de belangrijke denominaties ongelovigen beschouwen als ketters en sektarisch. De hele zaak is on-Bijbels en ook anti-Bijbels.

VRAAG 13: In aansluiting op deze zaak: is het niet een feit dat elke theoloog of geleerde die 'de leer van de Drie-eenheid' heeft bestudeerd (zelfs degenen die streng geloven in haar orthodoxie), zegt dat haar onderwijs onverklaarbaar is voor het menselijk begrip?

ANTWOORD: Dat is waar. Je kunt rustig stellen dat geen mens op aarde in staat is geweest om 'de leer van de Drie-eenheid' te begrijpen op een manier die ergens op slaat. Dat de geest een kracht is, is begrijpelijk, maar het feit dat de Drie-eenheid onmogelijk is te doorgronden door het menselijk verstand is één van de belangrijkste zwakke punten.

COMMENTAAR: Hoewel het niet zo moeilijk is om te bevatten dat de Vader op één plaats tegelijkertijd kan zijn in gedaante en vorm, en dat de Zoon ook naast Hem is in een aparte gedaante en vorm, is het onmogelijk om de heilige geest voor te stellen als zijnde een aparte persoonlijkheid met gedaante en vorm en tegelijkertijd tien of honderd miljoen mensen bewonend overal op aarde.

Maar als de geest gewoon de kracht van de Vader en de Zoon is om hun wensen te verwezenlijken door het hele universum (en zonder gedaante en vorm), kan alles beter begrepen worden. De meesten van ons kunnen de basisprincipes van hoe elektriciteit werkt begrijpen en hoe het in staat is om kracht en energie te gebruiken. Het is ditzelfde soort principe dat de Bijbelse openbaring het beste weergeeft als antwoord op wat de geest is en hoe hij werkt. Maar leerstellingen zoals de Drie-eenheid kunnen niet worden verklaard in zulke eenvoudige bewoordingen. Het is zó vaag en onmogelijk te bevatten (zelfs in zijn grondbeginselen), dat dit alleen al dergelijke filosofische doctrines verdacht maakt en dat ze met grote twijfel moeten worden bekeken.

VRAAG 14: Maar hebben sommige mensen dan geen gerelateerde ervaringen waarin ze beweren dat ze de Vader, de Zoon en de heilige geest hebben gezien in een lichamelijke vorm? Ofwel alle drie samen of ieder apart? Is dit dan toch geen afdoende bewijs voor de persoonlijkheid van de heilige geest?

ANTWOORD: Er zijn veel mensen die dromen hebben en allerhande visioenen. De Bijbel waarschuwt voor de betrouwbaarheid van dergelijke ervaringen (Deuteronomium 13:1-5). Ons wordt gezegd dat we de geestelijke waarnemingen van anderen moeten testen, omdat hieruit vele

valse profeten zijn voortgekomen (1Johannes 4:1). Het is niet *altijd* mogelijk om er zeker van te zijn dat iemands visioen van God afkomstig is. Dit is vooral waar als iemand zegt dat hij of zij iets gezien heeft dat de Bijbel niet duldt. En met betrekking tot de Bijbel; er is geen enkel voorbeeld van een rechtvaardig persoon, zowel in het Oude als het Nieuwe Testament, die de heilige geest gezien heeft als een persoon, zoals de Vader [denk aan de verschijning van engelen die namens God optreden] en Christus. De Schrift vermeldt nergens dat enig rechtvaardig persoon de Vader, de Zoon en de heilige geest samen gezien heeft als personen. Als dit niet gebeurt is bij enig rechtvaardig persoon uit de Bijbel, waarom zou God dan bepaalde moderne mensen uitzoeken om buitengewone en speciale ervaringen te hebben die dit zogenaamd laten zien?

En dan: hoe kunnen zij, die zeggen dat ze de heilige geest als een persoon gezien hebben, er zeker van zijn dat die 'persoon' de heilige geest is? Het zou net zo goed een andere geest kunnen zijn die de geest van God imiteert (2Korinthiërs 11:14,15). Dit is vooral van belang omdat er geen enkel voorbeeld in de Schrift te vinden is van de heilige geest in menselijke gedaante. Als hij wordt verpersoonlijkt, wordt hij gerekend als een duif - een vogel met vleugels die fladderen (Genesis 1:2). Maar zelfs dit is symbolisch. Niemand vandaag de dag denkt serieus dat de heilige geest een vogelgod is. En daarom zouden mensen het concept moeten loslaten dat de heilige geest een persoon is en op de waarheid focussen, dat het de kracht van God is om Zijn doeleinden te verwezenlijken in het hele universum.

Wat betreft de geest, hij wordt beschreven als vergelijkbaar met de wind, die niet gezien kan worden (en alleen symbolisch wordt hij getoond als een duif). Het lijkt ons bij *Associates for Scriptural Knowledge* beter om bij de Bijbelse beschrijvingen te blijven, dan bij die van een aantal zieners die ervaringen hebben die tegengesteld zijn aan het Bijbelse onderwijs.

VRAAG 15: Toen onze Heer de heilige geest schonk over de apostelen en Christenen in het algemeen, wat was de wijze waarop Hij hem aan hen gaf? Voer er een afzonderlijke God (of één of ander 'lichaam') in hen?

ANTWOORD: Het Nieuwe Testament vermeldt dat Christus op hen blies (uitademde) (Johannes 20:22). Kwam er een menselijke gedaante uit Zijn mond en ging die bij iedere apostel naar binnen? Dit is nauwelijks te geloven. Omdat het woord *geest* van zichzelf *wind* of *lucht* betekent, wordt het volkomen logisch dat een uitademing vanuit Zijn lichaam Gods kracht kon doorgeven aan hen. Christus' adem (of geest) vermengde zich met hun eigen adem (of geest) en deze vermenging verleende de apostelen de geestelijke kracht die zij nodig hadden om de, door Christus aan hen toegewezen, taken te volbrengen.

We zijn hier nog meer van overtuigd omdat op de Pinksterdag, na Christus' opstanding uit de dood, de Bijbel zegt dat de geest kwam **'als een geweldige windvlaag'** (Handelingen 2:2). Hij vulde niet alleen ieder persoon in het huis met geestelijke kracht, maar het hele huis zelf werd tot de nok toe gevuld met deze geestelijke energie. Deze gebeurtenis was niet de verschijning van een mannetjesduif, die het huis vulde. Het was ook geen aparte God in een lichamelijke gedaante, die het huis vulde. Als we begrijpen dat de heilige geest gewoon de kracht van God is (als een soort

elektrische energie) om Gods doeleinden te verwezenlijken, dan is alles veel beter te begrijpen en logischer voor mensen.

VRAAG 16: Ondanks het feit dat 'de leer van de Drie-eenheid' volkomen onverklaarbaar is voor het menselijk begrip, hoe komt het dan toch dat ongeveer 95 procent van de traditionele Christenen vandaag de dag verwacht dat alle Christenen deze onbegrijpelijke leer zullen geloven, omdat ze anders door belangrijke denominaties worden beschouwd als ketters en/of sektarisch?

ANTWOORD: De reden hiervoor is duidelijk. 'De doctrine (leer) van de Drie-eenheid' is uitgegroeid tot het belangrijkste onderwijs binnen het Christendom, sinds de vierde eeuw, want het is gekomen door zware en intense activiteit van de vroege kerkambtenaren over een periode van honderd en vijftieng jaar. Het niet aanvaarden ervan betekent dat de Christen het advies van die kerkelijke autoriteiten of de Christelijke keizers, die hun mening opdrongen aan de Christelijke wereld, niet accepteert. Met andere woorden, het is slechts een kwestie van wie gezag in het Christendom heeft. Is het een groep mensen (die beweren te worden geïnspireerd door de heilige geest om tot hun conclusies te komen) of is het de Heilige Schrift? Wat ons betreft, bij *Associates for Scriptural Knowledge*, wij accepteren alleen het gezag van de Bijbel.

De simpele waarheid is, dat 'de doctrine van de Drie-eenheid' een kerkelijke doctrine is, geen Bijbelse leer. Als men alleen de Schrift als gezaghebbend zou gebruiken, zou niemand erover piekeren om voor de dag te komen met een dergelijke onverklaarbare leer over de Godheid. Kort gezegd: door de valse leer van de Drie-eenheid (en de daarmee gepaard gaande doctrines) niet toe te staan, blijft het feit over dat het gezag van kerkelijke leiders en hun meningen niet langer hoeft te heersen over de mensheid. 'De leer van de Drie-eenheid' werd bedacht door de filosofische bespiegelingen van mensen (kerkleiders). Het is niet ontstaan in de Schrift.

'De leer van de Drie-eenheid' verbindt ook valselijk Christus met de Vader (en de heilige geest), op zo'n manier dat alle drie de personen een bestaan krijgen van eeuwigheid tot eeuwigheid (omdat de voorstanders van de leer vinden dat alle drie onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn in functie en samenstelling). Maar dit is rechtstreeks in strijd met de uitdrukkelijke leer van de apostel Paulus dat Christus de eerstgeboren Zoon van de Vader was en dat Christus de eerste was die de Vader geschapen heeft (Kolossenzen 1:15). De apostel Paulus zei dat, nadat Christus was geschapen, Christus vervolgens de rest van het universum schiep, zowel zichtbare als onzichtbare dingen (Kolossenzen 1:16-21). De Drie-eenheidleer, echter, ontkent deze leer van Paulus en geeft aan Christus (evenals aan de heilige geest) een eeuwig bestaan met de Vader. Wat mij betreft, ik zou te allen tijde eerder Paulus geloven - dat Christus de eerste was die werd geschapen door de Vader - in plaats van mijn geloof te laten rusten op de filosofische bespiegelingen van sommige theologen uit de vierde en vijfde eeuw, die probeerden om Christelijke leer aan te laten sluiten bij de essentiële begrippen van het heidendom van de toenmalige wereld.

EINDCONCLUSIE: Wat deze wereld nodig heeft is de terugkeer naar het duidelijke en eenvoudige onderwijs van de Heilige Schrift. Dat is wat wij bij *Associates for Scriptural Knowledge* proberen te doen. Wij hopen dat jij je ook bij ons zult aansluiten in deze zoektocht om het ware

onderwijs van het Christendom aan de wereld te presenteren, met alle kracht en gezag die de Vader en Christus ons kunnen geven. Het is tijd om de leer van onze oudste Broer (Jezus Christus) na te leven en de slappe heidense aftreksels en filosofische nonsens op te geven, die nu onderwezen worden in de meeste samenlevingen van het moderne Christendom.

Vertaling: Anke Pronk-Waterlander

www.pronk-stukjes.nl